

**Chronologiae Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustißimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

3. Vnde computandi sint anni 65. post quos Ephraim desiturus prædicatur
c.7.v.8.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64340)

Vnde hi 65. anni computandi sint.

Nomine Ephraim intelligitur regnum Israel, siue 10. tribus, quæ relicto Roboamo Salomonis filio, primum regem sibi elegerunt Ieroboam de tribu Ephraim. Euersum est autem hoc regnum anno 6. Ezechiae, quo capta est Samaria, & transfusa rex Assyriorum Israel in Assyrios, collocauitque eos in Hala & Habor &c. 4. Reg. 18. v. 10. & 11. Tunc Ephraim desijt esse populus, vt fert communis sententia. Quod longè ante Isaiam prædixerat Amos cap. 5. vers. 27. Migrare vos castram trans Damascum. Et cap. 7. v. 11. Hæc dicit Amos: In gladio morietur Iero-

salum, & Israel captiuus migrabit de terra sua. In lacto hoc fundamento, erigi nequit istorum 65. annorum Epochæ eo tempore, quo hæc loquebatur Isaias, regnante in Iudæa Achazo: hic enim non nisi ad annum regni 16. peruenit: ad sexcentium Ezechiae, mox ab Achazi obitu consecutum & confient 22. Itaque licet hoc Isaiæ vaticinium, ad annum, Achaz referatur; inde tamen vsque ad excidium regni Israelis non ultra 22. annos colligemus.

3. S. Hieronymus in hunc Isaiæ locum, ex Hebræorum traditione hos annos accersit à vaticinio Amos, quo regni Israelis euerfionem denunciavit, q. d. eo tempore, quo Amos 10. tribuum abductionem prædixit, vsque ad rei denunciatæ euentum, sunt 65. anni, quibus euolutis desinet Ephraim esse populus: hoc est, eueretur Israelis regnum, ab Ieroboamo Ephraimita quondam erectum. Volens autem inquit S. Hieronymus, fuisse vigesimum quintum Ozia, quando hæc accidit, (nempe quoad prædictionem Amos) cuius reliqui anni sunt 27. Ozias enim regnauit annos quinquaginta duos, post eum regnauit Ioathã filius eius annis 16. & huius filius Achaz annis alijs 16. post quem regnauit Ezechias, cuius sexto imperij anno capta Samaria est, atque ita effici simul annos sexaginta quinque. Quam computationem cum non refutet S. Doctor nec aliam afferat; approbare videtur. sicut approbant, Haymo, S. Thomas, Procopius, Hugo, Cornelius: quibus assentior. Siquidem anno ante Christum 724. apertio sextum Ezechiae. Adde 64. exarget annus ante Christum 788. in quem incidit annus 2. Ozie. Si regnum Israel expirante anno 6. Ezechiae interijt, hi 65. anni à vigesimo quinto Ozia exclusiue computabuntur: si inuente; inclusiue. Sic ab hac supputatione non recedit Lyranus hic, dũ hunc annorum numerum à 26. Ozia deducit, nempe terminis vtriusque inclusiuis.

4. Qui Achazo pauciores annos, quam 13. Chronologicos attribunt, vel inter regnum post Oziam non nisi vndeim annis definiunt, difficile ad communes rationes suos calculos reuocant, sicut & Torniellus, qui ad an. m. 3248. horum 65. annorum Epocham ad calcem anni 23. Ozia constituit. Salianus

Quest. Chron. P. 3.

f

vero

Non ab hoc vaticinio.

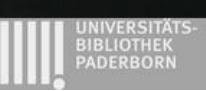
Sed ab anno 2. Ozia, quo hoc Amos prædixit.

Quorumdam ratio in incerta.

ppi

ologia
amanti

V

13.
H. Phila

Iron
Test

A 1
17

vero ad an. m. 3250. num. 13. ait, non constare quidem ad quam
saia hīce 65. annis deducendis respexerit, nec traditio nem. Hec
re fidem: nostram nihilominus sententiam esse communem.

Interpre-
tatio San-
ctij.

5. Sanctius in cap. 7. Hīc num. 18. censet Vatem non tam
qui à prophetia Amos vsque ad Samariæ excidium decurrere, quā
ab eadem prophetia, ad illum vsque articulum transecti sunt, quo
nebat, quasi diceret: *cadet Samaria. sicut 65. ab hinc annis predictum*
nempe ut ipse putat cap. 4. *Audite verbum hoc vacca pinguis, quæ egredi*
ria, & c. Ecce dies venient super vos, & leuabunt in conis, & reliquias
tibus. Summam autem 65. annorum hac ratione colligit: de anni
dos ait 38. aut etiam 40. & complures, tum 16. regni Iotham, qui
sunt 54. reliquos ex Achazi, & Ezechiæ temporibus decerpit.

Interpre-
tatio Cer-
melij aprior

6. Hæc supputatio duriuscula mihi videtur: aptior autem est
muni sententia profert Cornelius, dum huius oraculi eum sensum
d. Ego Isaias repeto, & confirmo prophetiam Amos, quæ vulgo nota ac trita est
ab eius vaticinio inchoando, post 65. annos vastabitur Samaria. Deinde
Oziæ sumatur 38. oportebit post mortem Oziæ alios 27. addere
quod dici nequit. Nam à morte Oziæ, vsque ad occidit Phacee, 11.
rantur nisi 20. anni, 4. Reg. 15. v. 30. Cùm autem hæc demōstrat
bat Phacee, & cum Rasin in Iudæam sæuiebat. Ad hæc de anno
4. anni vt summum, (vel vt puto biennium) sumi possunt: his adde
exurgent 20. & vt habeatur summa 65. annorum, accipiendi erunt
Oziæ: quibus à 52. deductis remanebit annus Oziæ septimus, quæ
acto Amos prophetauerit, quod est contra commune in auctorum
negant aut Amos aut Osee, ante annum 17. Oziæ prophetale.

Computus
quorundā
falsus.

7. Vatablus & Forerius ab anno 17. Ieroboam, vsque ad Sennacherib
hos 65. annos producant, hoc modo. Manahem regnavit 10. annos
Osee 9. vniuersè 41. quibus adijciunt ex annis Ieroboam 24. vt colligitur
remaneat annus 17. Ieroboami, qui annos 41. regnavit. Sed & dicitur
tum alij merito fācessere iubent. Nam vt in libris Regum notatur
Israeliride regnum adijt, anno 15. Amasie: huic successit Oziæ, anno
27. ex quo Ieroboam cum patre regnare cœperat: sed circiter 16. et
boam post patris sui obitum imperarat. Sic rex iste cùm annos 41. regna-
tinctus est anno 27. Oziæ, vt clarè indicant tabulæ: nostra expulsa
num ante Christum 786. quibus inspectis, sine mora, sine labore
cula remouentur, quæ horum temporum Chronographia à quibus
ciuntur.

Obijcies

8. Obijcies 1. cum Saliano an. m. 3250. numer. 13. Amos notat

ius contra Israel: sed multo ante eum Ahas Silonites sub Ieroboamo I. 3. Reg. 14. v. 15. Dominus euellit Israel de terra bona, quam dedit patribus eorum, & uenit eos trans flumen. Verum id non officit communi sententiæ, quæ 65. annos non à prima omnium de casu Israelis propheta, sed à magis celebri, vulgo nota Oziæ, ut loquitur Cornelius.

9. Obijcies 2. Hebræi tradunt Oziam lepra aspersum, anno 27. regni sui, quando terræ motus fuit, biennio post uaticinium Amos: hoc autem secundum communem sententiam admitti posse non uidetur. Nam Ioathamus annos 25. regnare cepit, 2. Paralip. 27. v. 1. antea uero idem rexerat domum regis & ab eo populum terra. Ibid. cap. 26. vers. 27. quando scilicet Oziam lepra tenebat. Tolle 25. annos Ioathami regnum defuncto patre aduentis, de 25. remanebant 27. anni regni Ozia ante natum Ioathamum: quomodo ergo tunc loco parentis leprosi Aulam ipsius regere, & populum iudicare potest?

10. Ut commoda responsio detur, aduertendum primò, quatuor ab Hebræis tradi. 1. Amos Israelis ruinam prædixisse anno 25. Ozia, 2. inde numerari annos 65. quorum hic meminit Isaias, 3. terræ motum contigisse anno 27. Ozia, 4. tunc Oziam lepra infectum. Secundò. Amos reuera prophetasse, ante 65. annos terra motus, Amos 1. v. 1.

11. His animaduersis responderi potest 1. licet Hebræi in quarto puncto errasse hallucinentur; id tamen non obstat, quo minus de tribus alijs traditis fides eis adhibeatur, accedente eorum Christianorum testimonio, quos num. 3. recensui: præsertim cum nulla idonea ratio sese offerat, qua refutentur. Vtile enim per inutile vitari non debet. Hinc Salianus numer. 3. traditionem de terræ motu recipit, de lepra falsam putat.

12. Responderi potest 2. Ioathamum duplex habuisse regnandi initium, 1. parente lepra contrahente, & tunc fuisse 25. annorum. 2. Ozia mortuo, & hinc annos 16. imperasse. Ozias enim 16. annorum erat cum regnare cepisset. 4. Reg. 15. v. 2. potuit ergo anno 27. regni sui habere filium 25. annos natum. Sic Ioatham uiuo adhuc parente, 25. circiter annos, mortuo 16. principatum administrasset; in uicis 66. egisset.

13. Respondet Cornelius 3. aliquos fortè dicturos; Optimates pro Ozia & Ioatham puero administrasse regnum, donec Ioathamus ad ætatem rebus gerendis idoneam perueniret. Tornicellus & Salianus terræ motum anno 25. Ozia inscribunt: quod si ita est; Amos anno 23. de 10. tribubus trans flumen abducendis, prophetauerit. Mea uero opinione commoda ea propheta anno 25. Ozia tribuitur, indeque æra istorum 65. annorum deriuatur.

f 2

ISA-

1331

ologia
amenti

V

Resp.

Oli. die.

Quadam
notanda.

Ad ob.
iect. resp. a.

201

30

Opinio
quorundam.

Quando edita hæc propheta.

Ecce Virgo concipiet & pariet filium, & vocabitur nomen eius Emmanuel. hoc oraculum vno è quatuor primis annis Achaz filium est: antea circiter 743. ante Christi Epocham, quo mihi exoritur annus 2. Achaz filius hoc vaticinium tribuit anno 4. Achaz ante Christum 742. id est, garem Christi æram 744. tabula enim qua ille vitur, biennio hæc uerit. Toruellus anno 2. Achaz. Olymp. 5. pariter 2. cui suffragatur & hunc annum vocat ante Christum 758. hoc est, ante æram eruditorum tauius annum 2. Achaz cum anno ante Christi Epocham 740. comp

adgestum mortuo Achaz sub Ezechia.

1. IN anno, quo mortuus est rex Achaz, factum est onus istud: ne letorio Hieronimus hanc prophetiam anno 1. Ezechia: editam. Propheta insinuat Palæstinos Achazo mortuo lætatos, dum contra Philistæa. Idem tradit Lyranus, & Cornelius in hunc locum. Quæ confirmare voluit Deus Hebræorum animos, & existare ad bene noui regis ar spicarißimo regno, inquit Sanctius.

Quoto anno ante Chr.

2. Hoc vaticinium, atque adeo annum primum Ezechia: Caroli anno ante Christum 742. hoc est, ante æram eiusdem 744. Saluati tauius 727. enthronismum Ezechia: notat ego 728. aut 729.

Praclara ex S. Hieronymo.

3. S. Hieronymus in hunc locum sic scribit: Quatuor reges hæc Prophetæ legimus esse præpositos Oziam, Ioatham Achaz & Ezechia: sibi ordine & sobole succedentes: quorum Oziam mortuum Hieronimus, referente Isaiâ, anno quo mortuus est rex Ozias, vidi Demianum saluatum excelsum & eleuatum. Ex quo intelligimus & visionem sedentium ea quæ præcipiuntur Prophetæ, vsque ad eum locum vbi scriptum est: bini hus, & sicut querus, quæ expandit ramos suos. semen sanctorum eius germinabit in me. (sub Ioatham rege prophetata. Tertius successit Achaz, Ioatham filij Ozia: regis Iuda, sub quo ascendit Rasin rex Syria, & Romelia: rex Israel in Ierusalem ad praeliandum contra eam, & res scriptura commemorat. Igitur sub Achaz, vsque ad præsentem locum nunc exponere nitimur, omnia quæ in medio posita sunt, vnde cognoscimus: quo mortuo, quartus, id est, vltimus successit Ezechias, sub quo omnis vsque ad finem reuertitur liber.

13.
H. Phil

hiron
vet. Test

A 1
17

ISAIAE XVI. v. 14.

In tribus annis, quasi anni mercenarij, auferetur gloria Moab. Huius loci adeo incerta & obscura est intelligentia, vt vix quicquam lucis à Chronologia poterit accipere. Rabbi Salomon apud Lyranum, putat Moabitas vastatos, partim quod contra filios Israel in deserto Balaam mercede conduxerint, partim quod Assyrio tres annos Samariam obsidenti auxiliares copias submiserint. At verò hoc posterius incertum est: nec verisimile videtur, Deum pœnas Ezechiae temporibus à Moabitis ezeigisse, ob culpam ab eorum progenitoribus admissam.

Varia huius loci interpretationes.
1. Expositio

2. Secunda interpretatio esse potest, vt sicut operarius labore finito mox suam mercedem accipere solet, ita post tres annos, ab exactis 10. tribus, Moabitas ad exiguum numerum redegerint Assyrij. Hanc & alias duas explanationes breuiter affert S. Hieronymus, & subnectit: Potest & de Babylonica captiuitate prædici, quod post captam Ierusalem & transitis annorum trium curculis, Moab à Chaldaeis vastanda sit: siue quod in trium annorum spatio, nulla eis danda sit requies. Similia habet Lyranus, quibus subscribit Cornelius, Hugone, Prato, Leone Castrio, in hanc sententiam laudatis, ita vt inter Ierusalem excidium, & vastationem Moab triennium intercesserit teste Iosepho: aut certè vt triennij spatio Nabuchodonosor Moabitidem vexauerit. Hanc vltimam interpretationem maximè probat Sanctius hic num. 34. ad Menochium, vel positum esse numerum definitum pro indefinito; q. d. non multo post. Tornellus ann. m. 3451. num. 6. ait nihil certi hac de re affirmari posse, cum fieri potuerit, vt prius ab Assyriorum, tum à Babylonijs rege, Moabitis subuersi fuerint. Ex omnibus allatam S. Hieronymi expositionem de captiuitate Babylonica maximè probo.

2. Expositio.

3. Expositio

4. Expositio.

Conclusio.

ISAIAE XX. v. 1.

In anno, quo ingressus est Tharthan in Azotum, cum misisset eum Sargon rex Assyriorum.

QUESTIO IV.
Quando hac contigerint.

1. Sanctio non valde verisimile videtur, hunc Sargon fuisse Sennacherib, qui Anno 14. Ezechiae Iudæam inuasit: quia ipsi non apparet, quando hic Azotum oppugnare potuerit. Post suum ex Aegypto reditum id fecisse non videtur. Tum quia cæsis ab Angelo 185000. ex suis mox trepidus in patriam cum

Quidam opinantur sub Salmanasare.

ppii
ologia
amenti
V